

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 229. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263532000/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Mod Himlen løftet op, at tacke Gud for Naade,
Tog Løven i sin favn, hans Hals oc Skuldre bløde
Hand kyste mildelig, der frelste ham af nøde,
Bevisendis dermed hvad got mand gjør den Fromme,
Igien betalet blir, naar vi i Nøden komme.

Blandt Diur fir-footdig' oc Skrijn-rygged nu fremtræder,

Det hunder-aarig Beest Camelet (*p*) plomp af Sæder, (*p*) Camelen,

Dog ingen Dranker slem, men Becken kand om bære,

De dage heele ti, de dage Toif, ja fleere:

Men naar det Brynden naaer, sin Tørst det redlig bøder,

Paa Søo-piint Baadsmands viis sin trøje gennembløder.

Dog som en *Marian* ej gierne sig bespeiler,

(Det gjør hans Ansiet hvidt, hans Skønhed hannem fejler:)

Saa oc Camelen grof, de Speil-Christalle-becke,

Forplumper med sin Food, før hand vil til at dricke:

Det ej hans fiine Krop, men Legemet det grumme,

Hand ej (som før formelt) sig vil til øj' at komme.

[234] Ah! Kætterske maneer, naar Speil-klar Guds Ords Kilde,

Ders hcslig skik dem viis, det dem behages ilde:

Thi plumpe de med Maet, de Lifens Becke klare, (*q*)

Med deris Lærdoms Drek U-reener aabenbare,

At Himle-Lærdoms skin, som falske Lærer blinder,

Skal dem ej Øje slaae, naar Kilden klarlig rinder.

Naar dette grofve Beest U-billig viis tracteris,

Det længe giemme kand, oc Vreden stedse meeris,

Saa naar hand seer sit hold, sin Plager veed at plage,

Ham hviister med sin tand i Luft, mod Jorden fage.

Thi kunde hadske Folk, for dyd som Vreden acte,

Af Aar, i Aar ej meer end Hefn-dag eftertracte,

Nu see sin Farfve bold, ved hvem de lignis hærc,

Et Beest oc end fuld plomt, det maatt' end finer være.

Dog er det last-bar Diur ej uden saadan sandse,

Det kand ved Tromme-slag en Tripper-dantz fremdantse, (*r*) (*r*) *Franc. list.*

Slig selsom *Galiard* paa gulfvet heedt hand lærer,

Naar Mester om oc om, derpaa med ham spatsrerer,

(*q*) Thi de el-
ske mest de
vandlose Kil-
der. *x. Pet. II.*
17.

(*r*) *Franc. list.*
ansm. part.
1. Chap. 5.